

[Indenrigsministeren]

nale« opgaver og således for en dels vedkommende kan siges at udgøre en amtskommunal indkomstskat, er det fastsat, at en vis del – 20 pct. – af den kommunale indkomstskat for de personer, for hvilke de to nævnte kommuner er skattekommuner, undtages fra fordeling i flyttesituationen.

De nævnte 20 pct. blev fastsat i 1972, og der er siden da sket en sådan forskydning i forholdet mellem primærkommunal og amtskommunal indkomstbeskatning, at det vil være rimeligt, at den andel af indkomstskatten, der undtages fra fordeling, forhøjes fra 20 pct. til 30 pct.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje tings fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner samt ændring af lov om udligning i hovedstadsområdet. (Nyt boligkriterium m. v.).

(Lovforslag nr. L 156).

Lovforslagets formål er at justere det kommunale tilskuds- og udligningssystem, således at der på mere nuanceret vis end hidtil tages hensyn til kommuner med store socialt betingede udgiftsbehov.

Forslaget må derfor opfattes som en videreførelse af det i sommeren 1979 gennemførte lovkompleks om ændring af tilskuds- og udligningssystemet.

I bemærkningerne til lovkomplekset tilkendegav regeringen, at der var behov for en løbende analyse af sammenhængen mellem kommunernes udgifter og forskellige udgiftsbehovskriterier.

Arbejdsgruppen, der udarbejdede betænkning nr. 855: »Kommunale udgiftsbehov«, har herefter genoptaget sit arbejde og har i februar 1980 afgivet en supplerende rapport.

I rapporten peges der især på, at etableringen af det nye bygnings- og boligregister har gjort det muligt at konstruere et langt mere nuanceret boligkriterium end hidtil, og gruppen anbefaler, at kriteriet »ældre, utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger« indføres som en del af det sociale kriterium.

Nærværende lovforslag er udarbejdet med udgangspunkt i arbejdsgruppens rapport. Forslaget følger dog ikke helt rapporten, idet boligkriteriet kun foreslås indført i de kommunale ordninger, ikke i de amtskommunale, hvor det sociale kriterium i den gældende lov allerede er fordelt på to bestanddele: børn af enlige forsørgere og enlige ældre.

Efter regeringens opfattelse indeholder lovforslaget en værdifuld nuancering af det sociale kriterium og dermed en forbedring af tilskuds- og udligningssystemet. Regeringen lægger bl. a. vægt på det rimelige i at tilgodese de kommuner, der gennem opførelse af udlejningsbyggeri i realiteten påtager sig at løse en række sociale opgaver.

Byrdefordelmæssigt vil lovforslaget kun indebære ret små ændringer i forhold til 1980, bl. a. fordi der i nogen grad rettes op på virkningerne af bortfaldet af den særlige 1980-bestemmelse om anvendelse af budgettal i hovedstadsudligningen.

Regeringen er opmærksom på, at det kommunale tilskuds- og udligningssystem, uanset den gennemførte omlægning, ikke hermed nødvendigvis har fundet sin endelige form.

Der vil således i de kommende år utvivlsomt være behov for en nærmere vurdering af centerkommunernes, herunder ikke mindst de store provinsbyers, og vækstkommunernes økonomiske problemer.

Derfor er der nu taget skridt til at nedsætte det allerede i 1979 bebudede finansieringsudvalg, der vil få til opgave at kulegrave kommunernes indtægtsforhold.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at der nu bør være ro om tilskuds- og udligningssystemet nogle år, ikke mindst af hensyn til kommunernes økonomiske planlægning, der er blevet af stedse større betydning i takt med de skærpede krav om indpasning af kommunernes økonomi i den almindelige økonomiske politik.

Regeringen finder derfor, at yderligere forslag om ændring af tilskuds- og udligningsordningerne bør afvente den samlede analyse af de nuværende regler, som det nedsatte udvalg skal foretage.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

[Indenrigsministeren]

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

(Lovforslag nr. L 157).

Ved gennemførelsen af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner blev der åbnet mulighed for, at kommuner og amtskommuner kunne inddrages i gennemførelsen af den daværende regerings beskæftigelsesplan (beskæftigelsesplan II) ved at iværksætte en række ekstraordinære foranstaltninger med det formål at formindske arbejdsløsheden blandt unge.

I en fællesrapport fra arbejdsministeriet, undervisningsministeriet og indenrigsministeriet, »Indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden, 1978«, er der foretaget en foreløbig vurdering af de virkninger, loven har haft på ungdomsarbejdsløsheden. Selv om der er tale om foreløbige vurderinger, finder regeringen det berettiget at konkludere, at lovens virkninger har været positive. Godt 30.000 unge fordelt nogenlunde ligeligt mellem mænd og kvinder har været omfattet af indsatsen. I betragtning af, at 1978 var det første år, hvori loven virkede, og at kommuner og amtskommuner følgerlig havde ringe tid til at planlægge indsatsen, er der grund til at antage, at disse positive virkninger ikke blot vil kunne fastholdes i de kommende år, men forstærkes.

På dette grundlag foreslår regeringen, at loven videreføres indtil udløbet af 1983.

Lovforslaget indebærer ingen ændringer i formen for finansieringen af den kommunale og amtskommunale indsats, endside i de foranstaltninger, der kan iværksættes efter loven. Lovforslaget medfører derfor heller ingen merudgifter for kommuner og amtskommuner.

Samtidig med videreførelsen af den gældende lov agtes der i 1980 og 1981 i udvalgte amtskommuner holdt forsøg med en ungdomsgarantiordning, hvis sigte er, at alle unge under 25 år garanteres et tilbud om uddannelse eller beskæftigelse.

Forsøgene skal danne grundlag for, at der til sin tid ved et selvstændigt lovgivningsinitiativ kan tages stilling til indførelsen af en landsdækkende ungdomsgarantiordning.

Statens udgifter ved forsøgene, der indgår i beskæftigelsesplanen for 1980 og 1981-83, udgør 25 mill. kr. i 1980 og 90 mill. kr. i hvert af årene 1981 og 1982. Kommunernes og amtskommunernes bidrag til forsøgene afholdes af de beløb, som de pågældende kommuner og amtskommuner allerede afsætter efter den gældende lov.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Palle Simonsen (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af bistandsloven.

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel til udenrigsministeren:

Forespørgsel af [Heinesen] (S), Arne Christiansen (V), Ninn-Hansen (KF), Arentoft (FP), Niels Helveg Petersen (RV), Arne Melchior (CD), Chr. Christensen (KrF) og Ib Christensen (DR):

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om regeringens sikkerhedspolitiske overvejelser i lyset af de skærpede internationale relationer, der er en følge af Sovjetunionens okkupation af Afghanistan?«

(Forespørgsel nr. 15. Anmeldt 29/1 80. Fremme af forespørgsel vedtaget 6/2 80).

Forhandling

Lasse Budtz (S):

Ingen kan vel, uanset indstilling, være i tvivl om, at den udenrigs- og sikkerhedspolitiske situation blev forværret, da Sovjet invaderede Afghanistan. Der har været en række helt klare følgevirkninger, som har haft indvirkning på den internationale situation, og venstre, det konservative folkeparti, fremskridtspartiet, det radikale venstre, centrumdemokraterne, kristeligt folkeparti, Danmarks retsforbund og socialdemokratiet har derfor fundet det naturligt at spørge udenrigsministeren, hvilke sikkerhedspolitiske